

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, (hierna: de rechtbank) van 31 maart 2010 in zaak nr. 10/9987
in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 april 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

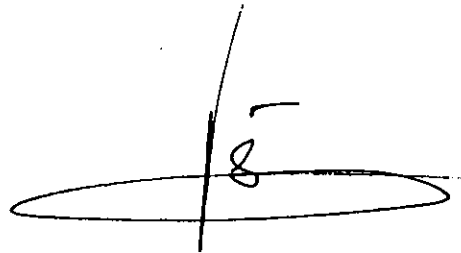
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 april 2010

343.

Verzonden: 28 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

3

Postadres Postbus 400
1644ZG ZAANDIJK

Zaanstreek-Waterland

Regio Zaanstreek-Waterland
Korpsonderdeel 11 Vreemdelingenpolitie
Aangesteld door M. El Hadaoui
Telefoon 075 - 827 17 17
Fax 075 - 827 14 36
Zaak / Zaak - 19/08/2009
Datum 16/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Muetchapha El Hadaoui, inspecteur van het regionaal politiekorps Zaanstreek-Waterland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Iran
Nationaliteit(en) : Iraanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewensd verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Zaandijk
Datum : 16/03/2010
Tijd : 13:10 uur.

Minister
De ~~Staatssecretaris~~ van Justitie,
namens de ~~Staatssecretaris~~, *ministe*
de hulpofficier van Justitie,
de Inspecteur,
M. El Hadaoul

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

31. MAI. 2010 11:58

SBR VREEMDELINGEN

NR. 093 P. 2/8

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 10/9987

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

V-nr:

in het geding tussen:

geboren op _____ van Iraanse nationaliteit, eiser,
gemaaktigde: mr. D.G. Metseelaar, advocaat te Amsterdam

en:

de minister van Justitie,
verweerder,
gemaaktigde: mr. W. Vrooman, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het
Ministerie van Justitie.

1. Procesverloop

Op 16 maart 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhof en onder a, van de
Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 16 maart 2010 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van
verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om
toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 25 maart 2010. Eiser is in
persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen
vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig
S. Zabihi Tari als tolk in de Farsi taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

2. Overwegingen

1. Eiser heeft het volgende - onder meer onder overhandiging van de hierbij aangehechte
pleitnota en zakelijk weergegeven - aangevoerd.
Een belangenafweging ten aanzien van de voortvarendheid na de Inbewingstelling dient in
combinatie met het niet voldoen aan de Inspanningsverplichting tijdens de strafrechtelijke
detentie te worden gezien. Verder heeft eiser een kopie van zijn militaire boekje overgelegd.
Eiser heeft niet de mogelijkheid originele documenten te verkrijgen. Deze rechtbank en

Productie 1

31. MAA. 2010 11:58

SBR VREEMDELINGEN

NR. 093 P. 3/8

Zaaknummer: AWB 10/9987 lrtzaka

Pagina 2 van 4

zittingsplaats heeft ook in een eerdere uitspraak geoordeeld dat van een vreemdeling niet verlangd kan worden dat hij in strijd met de waarheid verklaart te willen terugkeren naar zijn land.

2. Verweerder heeft het volgende - zakelijk woergegeven - aangevoerd. Eiser heeft de rechtmatigheid van de oplegging van de maatregel niet betwist. Ten aanzien van de inspanningsverplichting erkent verweerder dat er tijdens de strafrechtelijke detentie geen handelingen zijn gepleegd. Dit maakt de inbewaringstelling echter niet onrechtmatig. Er dient een belangenafweging te worden gemaakt. Gelet op de door eiser niet betwiste aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden, de ongewenstverklaring en de frustratie van het onderzoek door eiser, dient deze in het voordeel van verweerder uit te vallen. Verweerder volgt eiser niet in zijn stelling dat na de inbewaringstelling onvoldoende voortvarend is gehandeld. Eiser is op 19 maart 2010 overgeplaatst naar Zaandam. Op 23 maart 2010 is het dossier door DT&V ontvangen en is een regievoerder aangesteld. Op 24 maart 2010 is een vertrekgesprek met eiser gevoerd en op 25 maart 2010 is de laissez passer (lp) aanvraag aan de lp-kamer gezonden. Ten aanzien van het zicht op uitzetting zijn er geen nieuwe feiten en omstandigheden noodzakelijk om eiser in bewaring te kunnen stellen, nu de laatste periode van bewaring twee jaar geleden is geweest. Volgens vaste jurisprudentie volgt uit het gegeven dat er eerder geen zicht op uitzetting bestond niet dat er nu evenmin sprake is van zicht op uitzetting. Eiser stelt dat het onmogelijk is voor hem om aan documenten te komen, maar heeft hiertoe geen actie ondernomen. Eisers stelling dat er geen zicht op uitzetting bestaat omdat de Iraanse autoriteiten geen lp zullen afgeven omdat hij heeft aangegeven niet te willen terugkeren naar Iran volgt verweerder niet. Volgens vaste jurisprudentie is dit voor rekening en risico van eiser. Eiser heeft overigens in het gehoor tijdens de ophouding aangegeven wel te willen terugkeren. Dat hij hierop nu terugkomt beschouwt verweerder als frustratie. Ten slotte is de door eiser aangehaalde uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verworpen.

De rechtbank overweegt het volgende.

3. Door verweerder is niet betwist dat de inspanningsverplichting om uitzettingshandelingen te verrichten tijdens eisers strafrechtelijke detentie is geschonden. Volgens vaste jurisprudentie maakt de schending van de inspanningsverplichting de bewaring eerst dan onrechtmatig indien de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van de geconstateerde gebreken en de daardoor geschonden belangen. Nu eiser de aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden niet heeft bestreden, is de rechtbank van oordeel dat gelet op deze gronden, onder meer de ongewenstverklaring van eiser en zijn veroordeling terzake van een misdrijf, de belangenafweging in het voordeel van verweerder dient uit te vallen. De bewaring is daarom, ondanks het schenden van de inspanningsverplichting door verweerder, niet onrechtmatig.

4. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder verder na de inbewaringstelling voldoende voortvarend gehandeld door op 24 maart 2010 een vertrekgesprek met eiser te voeren en op 25 maart de lp-aanvraag aan de lp kamer te zenden. De omstandigheid dat verweerder tijdens eisers strafrechtelijke detentie niet aan de inspanningsverplichting heeft voldaan maakt dit niet anders.

5. Ten aanzien van het zicht op uitzetting overweegt de rechtbank dat volgens vaste jurisprudentie (onder meer de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 4 mei 2005, LJN:AT6483) het feit dat eerdere aanvragen niet hebben

31. MAA. 2010 11:58

SBR VREEMDELINGEN

NR. 093 P. 4/8

Zaaknummer: AWB 10/9987 inzake

Pagina 3 van 4

geleid tot afgifte van een lp voor eiser, niet op voorhand betekent dat de onderhavige aanvraag bij voldoende medewerking van elser evenmin resultaat zal opleveren. De rechtbank is dan ook van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat het zicht op uitzetting ontbreekt.

6. Eisers standpunt dat het zicht op uitzetting ontbreekt omdat hij niet beschikt over documenten en de Iraanse autoriteiten slechts een lp afgeven als er originele documenten worden overgelegd wordt door de rechtbank evenmin gevolgd. Eiser heeft zijn stelling dat hij niet beschikt over originele documenten en deze ook niet kan verkrijgen, vooralsnog niet onderbouwd. De enkele omstandigheid dat zijn vader in Canada woont en zijn broer in Zweden, wil niet zeggen dat zij niet zouden kunnen beschikken over documenten van eiser. Eiser heeft verder betoogd dat hij niet uitzetbaar zou zijn omdat van hem niet verlangd kan worden dat hij verklaart vrijwillig te willen terugkeren en de Iraanse autoriteiten alleen een lp verlenen aan landgenoten die verklaren vrijwillig terug te keren. Ten aanzien hiervan overweegt de rechtbank dat dit volgens vaste jurisprudentie van de AbRS geen reden is om aan te nemen dat er geen sprake is van zicht op uitzetting. In de uitspraak van 23 april 2009 (LJN:BI3894) is overwogen dat niet is gebleken dat de verklaring van geen bezwaar, die een vreemdeling moet afleggen om terugkeer mogelijk te maken, een zodanige strekking heeft dat deze verder gaat dan binnen het bestek van de door hem niet nagekomen verplichting Nederland eigener beweging te verlaten redelijkerwijs van hem zou kunnen worden verlangd.

7. Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep dan ook ongegrond.

8. Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

31. MAA. 2010 11:58

SBR VREEMDELINGEN

NR. 093 P. 5/8

Zaaknummer: AWB 10/9987 inzake

Pagina 4 van 4

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.M.J. Mooijer, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 31 maart 2010.

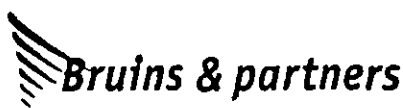

Afschrift verzonden op: 31 MRT 2010

Conc.: MM
Coll:
D:
VK

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 APR 2010	
ZAAKNO:	201003339
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr K.E. van Hoeve
 mr M.A.J. Jansen
 mr J.W.C. Bruins
 mr J.M.M. Heilbron
 mr D.G. Metselaar
 mr F.J. Soriano
 mr P.M. Keijser

Aan de Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

PER TELEFAX: 070 – 365 1380

, geboren op [redacted] en van Iraanse nationaliteit, hieronder nader te noemen "appellant", thans verblijvende in het detentiecentrum te Zaandam, voor deze zaak woonplaats kiezende te (1017 XV) Amsterdam aan de Weteringschans 130, op het kantoor van Bruins & partners advocaten van wie advocaat en procureur mr D.G. Metselaar voor deze zaak als zijn gemachtigde optreedt en die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van het onderhavige hoger beroep:

1. Bij uitspraak van 31 maart 2010, per fax ontvangen op 31 maart 2010, met het procedurenummer 10/9987, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, appellants eerste beroep gericht tegen de oplegging van de maatregel van bewaring op 16 maart 2010, ongegrond verklaard en het verzoek om toekenning van een schadevergoeding afgewezen.

Een afschrift van deze uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1, met pleitnotitie eerste aanleg).

2. Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen deze uitspraak. Appellant voert de volgende grieven aan tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat nu appellant de aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden niet heeft bestreden, dat gelet op deze gronden, onder meer de ongewenstverklaring van appellant en zijn veroordeling terzake van een misdrijf, de belangenafweging in het voordeel van verweerder dient uit te vallen.

Toelichting:

Vooropgesteld dient te worden dat verweerder niet heeft betwist dat de inspanningsverplichting om uitzettingshandelingen te verrichten tijdens appellants strafrechtelijke detentie is geschonden.

Het feit dat geen uitzettingshandelingen zijn verricht tijdens de strafrechtelijke detentie is niet in overeenstemming met het beleid dat in A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire (Vc 2000) is neergelegd. Dat beleid heeft als uitgangspunt dat zoveel mogelijk voorkomen moet worden dat de vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Er moet dus tijdens de gevangenisstraf zoveel mogelijk aan de uitzetting gewerkt worden.

Appellant heeft op 19 augustus 2009 de "mededeling toepassing artikel 50, derde lid, Vreemdelingenwet" ontvangen (zie dossier). Appellant heeft vanaf 19 augustus 2009 tot 16 maart 2010 in P.I. Alphen aan de Rijn verbleven. Zoals bekend is deze P.I. in hetzelfde gebouw gevestigd als het detentiecentrum voor vreemdelingen en meestal worden veroordeelde vreemdelingen in deze PI geplaatst zodat DT&V niet hoeft te reizen voor de vertrekgesprekken en/of andere uitzettingshandelingen.

In de belangenafweging heeft de rechtbank ten onrechte meegewogen het feit dat appelland is veroordeeld wegens een misdrijf. Op deze wijze zal een belangenafweging na een strafrechtelijke detentie altijd in het voordeel van verweerder uit vallen aangezien evident is dat in geval van strafrechtelijke detentie ook sprake zal van zijn van een veroordeling wegens een misdrijf. Voorts heeft de rechtbank in de belangenafweging meegewogen de aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden. Deze gronden zijn niet betwist. Indien deze gronden niet aan de orde waren dan was de maatregel onrechtmatig opgelegd en was niet meer aan deze

belangenafweging toegekomen. Ten onrechte worden deze gronden wederom door de rechtbank betrokken in de belangenafweging in het kader van de inspanningsverplichting. Op deze wijze is het uitgangspunt zoals neergelegd in paragraaf A6/5.3.7.1 verworden tot een dode letter.

De rechtbank heeft daarbij ten onrechte niet in het voordeel van appellant in de belangenafweging meegenomen dat appellant geen aliassen heeft gebruikt, zijn identiteit en nationaliteit vast staan en reeds drie maal zeer kort in bewaring is gesteld waarbij driemaal de bewaring is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting naar Iran. Voorts dient in het nadeel van verweerder te worden meegewogen dat ondanks het feit verweerder vele mogelijkheden heeft gehad om met de voorbereiding van appellants uitzetting reeds op 19 augustus 2009 in PI Alphen aan de Rijn te beginnen, niets heeft gedaan om de duur van de bewaring na de strafrechtelijke detentie voor appellant zo kort als mogelijk te houden. Gelet hierop dient de belangenafweging in het voordeel van appellant uit te vallen.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder na de inbewaringstelling voldoende voortvarend heeft gehandeld door op 24 maart 2010 een vertrekgesprek met appellant te voeren en op 25 maart de lp-aanvraag aan de lp-kamer te zenden. De omstandigheid dat verweerder tijdens appellants strafrechtelijk detentie niet aan een inspanningsverplichting heeft voldaan maakt dit niet anders.

Toelichting:

Uit artikel 5 van het EVRM volgt dat verweerder gehouden is voldoende voortvarend te handelen ter voorbereiding van de uitzetting om te voorkomen dat de vreemdelingenbewaring onredelijk lang voortduurt. Gelet op voornoemd artikel, stelt appellant zich op het standpunt dat het feit dat tijdens de strafrechtelijke detentie niet aan de inspanningsverplichting is voldaan moet worden betrokken bij het feit dat pas op 24 maart 2010 een vertrekgesprek is verricht en op 25 maart 2010 een lp aanvraag naar de lp-kamer is verzonden. Appellant is op 16 maart 2010 in bewaring gesteld. Indien reeds tijdens de strafrechtelijke detentie een vertrekgesprek was gevoerd, had de lp-aanvraag ook in een eerder stadium naar de lp-kamer kunnen worden

verzonden.

De vreemdelingenbewaring was in dat geval aanzienlijk korter geweest. Bovendien is van belang dat de identiteit en nationaliteit van appellant vast staan, want hij is een voormalig asielzoeker en er is dus een departementaal dossier aanwezig.

Gelet op het voorgaande had de rechtbank dienen te oordelen dat de maatregel onrechtmatig is opgelegd.

REDENEN WAAROM

appellant uw Raad eerbiedig verzoekt

het hoger beroep gegrond te verklaren, voornoemde uitspraak te vernietigen en te bepalen dat de bewaring met ingang van 16 maart 2010 wordt opgeheven en ten gunste van appellant een schadevergoeding op te leggen, conform de daarvoor geldende richtlijnen, voor elke dag dat hij onrechtmatig in bewaring heeft doorgebracht, met veroordeling van verweerder in de proceskosten die appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Amsterdam, 6 april 2010

Gemachtigde